

zei ik fluisterend tegen mezelf. In de verte zag ik een vrouw van een dak afspringen en ze vloog op mij af. Ze had een lange rode jurk aan en een capuchon op. De capuchon waaide af, waardoor ik haar haar zou kunnen zien. Maar dat had ze niet. Ze had een kaal hoofd en ook nog eens groot. Ze kwam me bekend voor.

Het was de vrouw van het steegje die een spreuk deed tegen een dwerg. Er kwam allemaal rook van haar af, ze leek wel een vampier die versteend werd in het licht, maar dan met rook in de kleur van haar kleren. Krak, ze vloog door het glas heen, recht op mij af. Er vielen overal glasscherven op de grond. Kasjenk. Een glasscherf raakte me. Het bloedde een beetje, maar daar maakte ik me niet druk om. Ik maakte me meer druk om de vrouw die op het punt stond om op me te springen. Ik ontweek haar nog net. Ik ging de trap op, direct naar m'n kamer toe. Mijn been bloedde en ik liep mank.

Eenmaal bij m'n kamer probeerde ik me te herinneren wat die vrouw tegen me had gezegd. O ja! "Godswege mij toe!" riep ik door het gebouw. Ik

Mijn vader liep voorop, rechtstreeks naar het bos. Hij gaf me een grote bijl om alle brandnetels en andere dingen mee weg te slaan. Het bos zag er oud en verlaten uit. De wind blies tussen de bomen door; woosh. Het was heerlijk rustgevend. We liepen en liepen totdat we op een gegeven moment een vliegend paard zagen. We liepen er stilletjes op af. Ik haalde takken van een boom af om daar vervolgens een pijl-en-boog van te maken. Mijn vader gooide een bijl naar het paard. Raak was het, alleen wilde het paard ervandoor vliegen. Mijn vader sprintte eropaf, maar hij struikelde over een boomstronk. Hij viel vervolgens door een luik dat bedekt was met mos en takken. Krak! klonk het in de verte. Ik hoorde voor een paar seconden m'n vader niet en besloot ernaartoe te rennen. Ik kwam steeds dichterbij en op het laatst hoorde ik mijn vader schreeuwen. Daar lag hij, met zijn enkel verzwikt. Ik pakte een stuk touw dat ik nog had van het brugavontuur. Ik haalde het uit mijn tas en gooide het naar beneden. Ik bond het touw vast om m'n middel.

Stap.

“En ik ben hier om u tegen te houden!” riep ik naar haar. Ze deed haar rode capuchon af met haar drie enige vingers waardoor ik haar grote kale hoofd kon zien. Ze leek wel op een alien, maar echt! Een alien met dezelfde huidskleur als de mens en de dwergen. Ik pakte het zwaard uit mijn rugzak.

“Nee! Toch niet het zwaard van ijs? O help!” riep de koningin sarcastisch. Ik liep op haar af met mijn zwaard in beide handen. “Ga dood!” Ze deed spreuken, maar mijn zwaard weerkaatste de spreuken steeds. Totdat ze een heel erge spreuk zei: “Dood, dood en nog eens dood, jij verdient een BAM!” Ik kon niet eens meer horen wat ze zei door de harde knal. De harde knal blies het zwaard uit mijn handen en het viel. Maar net op tijd kwam mijn draak door het paleis heen vliegen, door muren en al. Net op tijd pakte hij mijn zwaard en gaf het weer aan mij; ik sprong op de draak voor een betere bescherming.

“Wat dacht je nu te gaan doen?” De koningin keek mij bang aan. Daar stond ze dan. Recht tegenover een draak die bestuurd werd door een jongeman die het krachtigste wapen bezat in deze wereld. “Dood